

РЕШЕНИЕ

№ 4887

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4691** по описа за **2023** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник сектор в ОПП-СДВР срещу Решение № 650/08.02.2023 г. по НАХД № 13628/2022 г. на СРС, НО, 93 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 22-4332-017736/05.06.2022 г., издадено от началник сектор в ОПП-СДВР, с което на К. Р. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ на основание чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - К. Р. Б. – в съдебно заседание се представлява от адв. Бозов, който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Представя подробна писмена защита. Претендира и сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Ю. счита решението на

СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил, че на 03.08.2022г. в 22,35 часа К. Б. е управлявал лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС], негова собственост, като се движил в [населено място], по ул. „Проф.Д-р И. С.“ с посока на движение от [улица]към „Околовръстен път“ като на кръстовището с [улица]при извършване на маневра ляв завой, форсирал автомобила и по този начин го приплъзвал по пътното платно в ляво и в дясно, с което застрашава него и останалите участници в движението.

Издаден бил АУАН № 58473/03.08.2022 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-4332-017736/05.06.2022 г.

За да отмени наказателното постановление, районният съд е приел, че съставомерността на деянието, с което е нарушена разпоредбата на чл.104б, т.2 от ЗДвП не е установена по безспорен начин, съобразно събраните по делото доказателства. Налице е недоказаност на изпълнителното деяние според въззивния съд.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните правила. Правилна е преценката на СРС, че те не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

С разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП се регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

За да се приеме, че това нарушение е извършено, е необходимо да се докаже, че водачът умишлено и демонстративно е допуснал да изгуби контрол върху автомобила, чрез форсиране на двигателя и превъртане на задните гуми, т.е. извършил е т.н. "дрифт". Няма легално определение за този начин на шофиране, но в практиката е възприето, че това е техника на управление на автомобила, характерна с умишленото му извеждане от водача извън контрол чрез форсиране и презавиване, което води до загуба на сцепление на задните колела, движение на автомобила напречно на завоя под влияние на тежестта и инерционния момент.

В случая е установено, че водачът е извършил маневра ляв завой, като е форсирал автомобила и същият се е приплъзвал по пътното платно в ляво и в дясно. От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства, както и от събраните в производството пред СРС доказателства от административнонаказващия орган не е доказано водачът да е управлявал лекия автомобил по път за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари. Не се установява същият преднамерено да е извел МПС извън контрол чрез форсиране на двигателя и

превъртане на задните гуми.

С оглед на горното, решението е като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължат разноси на основание чл. 63д, ла. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в размер на 600 лв. Направено е възражение за прекомерност от прецесуалния представител на жалбоподателя. При определяне на разноските приложима за случая е разпоредбата на чл. 18, ал. 2, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като сумата която може да бъде присъдена е в размер на 600.00 лв. за всяка инстанция, В този смисъл възражението за прекомерност е неоснователно.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 650/08.02.2023 г. по НАХД № 13628/2022 г. на СРС, НО, 93 състав.

ОСЪЖДА СДВР С. да заплати на К. Р. Б. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк],[улица], №14, сумата от 600 лв. /Шестотин/, представляваща разноси в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.